

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 262. Ad quæ promoveri nequeant illegitimi regulares.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](#)

Quæst. 261. Ad quæ munia ecclesiastica promoveri possint illegitimi sacerulares.

REsp. Ad nulla, neque ad ordines etiam minores, et si illegitimitas sit occulta. Vide me in *foro benef.* p. I. q. 262.

Quæst. 262. Ad quæ promoveri nequeant illegitimi regulares.

REsp. Ad hoc satis exacte responsum à me l.c.q. 263. uti & q. 264. ad quæstionem illam; ad quæ sine dispensatione promoveri possint illegitimi regulares; item q. 272. & q. 293. qualiter à munis ecclesiasticis specialiter arceantur illegitimi filii sacerdotum aliorumque clericorum; & q. 281. & seq. qualiter ministrare & habere beneficium in ecclesia, in qua pater eorum habet, aut habuit beneficium & q. 280. qualiter vice versa ecclesia, in qua filius illegitimus est beneficiatus, pater illius habere possit beneficium.

Quæst. 263. Quid sit legitimatio, qualiter seu quotupliciter fiat, & in quo differat a dispensatione.

I. **R**Esp. ad primum: Definitur ex communi sententia à Covar. l.c.c. 8. §. 8. num. I. Mol. l.c. d. 17. i. in pr. Castrop. l.c. §. 2. n. 1. quod si restitutio natalium quò ad ea, quæ jure positivo illegitimi denegata; cùm enim tam Jure civili quam ecclesiastico, negentur illegitimis concessa legitimis, si eis restituuntur, seu jus & potestas, ea obtinendi concedatur, censentur legitimi.

2. **R**Esp. ad secundum: Ea illis restitui possunt dupliciter, nimirum vel vi subsequentis matrimonii legitimis inter eorum parentes; vel rescripto seu indulgentiâ Principis. Unde duplex est legitimatio; alia nimirum de jure, aliâ a Principe; de utraque q. sequent.

3. **R**Esp. ad tertium: Distinguitur legitimatio à dispensatione, quod illegitimum habilitet universaliter ad omnia iura, à quibus utroque jure repellitur; dispensatio verò solùm ad quædam. Azor. l.c. c. 14. q. 1. Tusch. &c. quodque legitimatio sit latè interpretanda, dispensatio strictè. Passer. de elect. c. 25. num. 306.

Quæst. 264. An & qualiter illegitimi legiminentur per subsequens matrimonium.

I. **R**Esp. primo: Legitimari illegitimos vi subsequentis matrimonii inter eorum parentes, non tantum de Jure canonico, sed etiam civili, certum est apud omnes. Et quidem ita, ut fictione juris retracto hoc matrimonio, ad tempus, quo illegitimi geniti, ut ait Castrop. l.c. §. 2. n. 2. hi post contractum matrimonium habeantur legitimi, ac si stante matrimonio geniti, ut expresse deciditur, c. tanta, b. t. matrimonio habente hanc vim, non à se seu natura sua, sed à jure positivo sic disponente in favorem prolixi, Castrop. l.c. c. Covar. l.c. §. 8. n. 18. quounque tempore, etiam in supra senectute, quin & in articulo mortis illud contrahatur; cùm et si eo tempore generate nequeant, retineant tamen quantum est per se potentiam habendi copulam, quod sufficit ad verum matrimonium contrahendum. Ac ita tradunt Covar. l.c. §. 2. n. 10. Azor. l.c. c. 14. n. 11. Mol. de primog. l.c. §. 25. Mol. de f. & f. l.c. d. 171. vers. dubium pra-

terea. Pont. l. II. c. I. §. 1. n. 8. quos citat & sequitur Castrop. l.c. n. 4. Item hanc vim habet matrimonium, etiamsi inter copulam fornicariam, ex qua suscepimus filius illegitimus, & matrimonium cum matre ejus intercesserint alia matrimonia, cum alius Covar. Castrop. II. cit. Barb. m.e. literas. de fil. presbyt. num. 5. Garc. loc. max. citand. n. 28. Suar. l.c. §. 5. n. 10. Azor. l.c. c. 3. q. 21. Sayr. l.c. c. 10. n. 40. Vim quoque habet legitimandi nepotem, filio naturali illegitimo mortuo; èd quod vim habeat legitimandi omnes descendentes ante matrimonium genitos; juxta c. tanta, b. t. & legitimatio nepotum non dependet à legitimatione filiorum, sed his deficitibus, derivatur ad nepotes, cùm non favore filiorum, sed matrimonii fiat; atque ita legitimatio filii non est fundamentum legitimationis nepotis, sed hæc ex ipso matrimonio avi cum concubina sua immediate ad ejus filium, si is adhuc vivat, & hoc mortuo, ad nepotem derivatur; ita docent Covar. l.c. §. 2. n. 19. Azor. cit. c. 13. q. 13. Mol. de primog. l.c. c. 1. n. 9. Mol. de f. & f. l.c. d. 172. n. 10. Castrop. l.c. n. 12. & seq.

2. Porro quod minus hanc vim legitimandi habeat matrimonium, non impedit, quod in eo non interveniant instrumenta dotalia, hoc est, scriptura donis, aut donationes propter nuptias aliæve solennitates nupliales; cùm ab his non dependeat valor matrimonii. Idque etiam spectato Jure Cælareo, à quo si specialiter postulentur dicta instrumenta, id non fit, quia sine illisflare nequeat tale matrimonium, sed quia raro sine illis constare poterat, illud contractum esse, quin potius simulatio continuati concubinatus dissimulatur; ita Castrop. l.c. n. 8. Sed neque vim illam impedit contradic̄to parentum; cùm sicut eorum consensus non requiratur ad valorem matrimonii, ita nec ad legitimationem per illud faciendam etiam juxta Jus civile, utpote in quo nullibi super hac requisitione cautum est. Si quidem dum in Autb. quib. mod. natural. fiant sui. §. si verò is. dicitur fieri non posse legitimum, si parentes contradicunt; id intelligendum de legitimatione, quæ fit per rescriptum Principis, & non de ea, quæ fit per sequens matrimonium, & ita Azor. p. 2. l.c. c. 13. q. 12. Covar. cit. c. 8. §. 2. num. 12. Mol. Tom. 1. de just. tr. 2. d. 172. num. 5. Sayr. l.c. c. 10. Castrop. num. 9. Neque eam impedit contradic̄to ipsorum filiorum; cùm hic favor annexus sit matrimonio, cui nemo renunciare potest. Idque indubitate Jure canonico. Molin. Azor. L. cit. Covar. n. 16. Castrop. n. 10. Juri verò civili, quo hæc contradic̄to filiorum impedit hanc legitimationem, ut constat ex cit. autb. §. generali. in materia legitimationis per matrimonium prævalere debet Jus canonico. Neque denique hæc legitimatio revocari potest ingratitudine filiorum, sicut ob eam revocatur legitimatio facta rescripto Principis, utpote quæ libertati comparatur. Covar. n. 14. Azor. q. 14. in fine. Castrop. n. 11.

3. **R**Esp. secundo: Legitimatio vi subsequentis matrimonii fit in ordine ad omnia, quæ filii legitimati nati de jure competent. Et sic in specie hoc modo legitimati habiles sunt ad omnes ordines & beneficia, etiam Episcopatum; Azor. l.c. q. 14. Covar. l.c. n. 25. Mol. d. 172. n. 6. Pont. l.c. c. 11. num. 5. Castrop. l.c. n. 15. non tamen ad Cardinalatum; ex speciali Sixti V. dispositione, quæ incipit: postquam verus. Reiffenst. b. t. num. 44. vide me in *foro benef.* p. I. q. 262. Ita etiam, ut illegitimus, qui ante illud matrimonium ordines suscepit, eo contracto illos exercere liberè ac licite valeat, utpote sub-